

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΕΚ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ (ΑΡΚΑΔΙΑΣ),

ΘΑΝΟΝΤΑ ΤΗΝ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889.

— — — — —

Διπλοῦν συναίσθημα κατεῖχε τοὺς ὀλίγους ἐπισκέπτας τοῦ Α΄ νεκροταφείου Ἀθηνῶν τὸ παρελθὸν Σάββατον (11 Μαρτίου), ὅτε ἐτελεῖτο ἡ ἐπιμνημόσυνος λειτουργία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου Νικολάου Δικαίου, συναίσθημα ἀνουψώσεως πρὸς τὴν ἐκλείψασαν γενεάν τῆς λιτότητος, χρηστότητος καὶ ἀγάπης, καὶ ἀπογοητεύσεως διὰ τὴν ἐνεστῶσαν τῆς τρυφηλότητος, τὴν διεφθαρμένην καὶ ἀγνώμονα. Οἷος ὁ ἀνὴρ, ὑπὲρ οὗ ἡ ἐπιμνημόσυνος τελετή, καὶ πόσον ἐμετροῦντο ἐν τοῖς δακτύλοις οἱ χάριν τῆς μνήμης αὐτοῦ παρευρεθέντες.

Τὸ ἐθνικὸν σῶμα, ὡς τὸ ἀνθρώπινον, ἔχει ψυχὴν, καὶ ἡ ψυχὴ του εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ· ἡ ψυχὴ αὕτη οὔσα ζωηρά, ἀνεξάρτητος καὶ ὀρμητικὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐγέννησε τὴν ἔνδοξον καὶ ὑπερήφανον τῆς Νέας Ἑλλάδος ἐπανάστασιν, καὶ ἤνωσεν ἕνεκα τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἄλλοτε σύνθετον ἐκ διαφόρων λαῶν, διαφόρου χαρακτῆρος, ιδιώματος καὶ νομοθεσίας Ἑλλάδα.

Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο τὸ ζωηρόν, τὸ ἀνεξάρτητον

